



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 1466/2025**  
**11.12.2025.године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.397/21 од 21.03.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 346/25 од 14.10.2025.године, у седници већа одржаној дана 11.12.2025. године, једногласно је донео:

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.397/21 од 21.03.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 346/25 од 14.10.2025.године.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.397/21 од 21.03.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци која се, на основу одредбе члана 45. став 3. КЗ, има извршити у просторијама у којима окривљени станује и то у ..., у улици ... број ..., уз примену мере електронског надзора. Осуђени АА (раније АА1) не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико осуђени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 78. у вези са члана 89а КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забрана узнемиравања малолетног оштећеног ББ у трајању од 1 године по правноснажности пресуде. На основу члана 89а ст.2 КЗ изречена мера одређује се у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. На основу чл.89а ст.3 КЗ

суд изречену меру може укинути пре истека времена за које је одређена уколико престану разлози због којих је одређена. На основу члана 258. став 4. ЗКП законски заступник малолетног оштећеног ББ се упућује да евентуални имовинско правни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 346/25 од 14.10.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.397/21 од 21.03.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јовановић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине другостепену пресуду и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац истиче да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1.КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да предметно кривично дело подразумева континуирано насиље, пошто се последица кривичног дела огледа у угрожавању спокојства, телесног интегритета и душевног стања члана своје породице, а радња за коју је окривљени оглашен кривим није подобна да изазове наведену последицу. Ово из разлога што се ради о ударцима који су довели до лаке телесне повреде и ради се о изолованом инциденту, јер окривљени раније није вршио акте насиља према оштећеном, а предметно дело може бити извршено и само једном радњом али под условом да се ради о драстичном насиљу или квалификованој претњи, а радње ударања окривљеног никако не могу бити драстично насиље, те није остварена последица кривичног дела.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ је прописано да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, казниће се затвором од три месеца до три године. Ставом 3. истог члана је прописано да ако је услед дела из става 1. и 2. овог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља, или су учињена према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Дакле, код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ, ради се о тзв. „последичној радњи“ извршења, која садржајно може бити различита, али се мора тумачити у контексту начина извршења, наведених у члану 194. став 1. КЗ, као примена насиља, претња да ће се напасти на живот или тело или дрско или безобзирно понашање, којим чинилац угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана породице.

Радња извршења предметног кривичног дела одређена је трајним глаголом, па се у смислу одредбе члана 112. став 30. КЗ, сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута.

Изреком пресуде Основног суда у Зрењанину К.бр.397/21 од 21.03.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 04.06.2020.године, у ..., у кући у улици ... број ..., у стању када је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, применом насиља и дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице—свог сина, оштећеног малолетног ББ из ..., рођеног ...2016.године, на тај начин што је истог неколико пута ударио кореном шаке у пределу главе и тела, наневши му на описан начин лаке телесне повреде у виду крвног подлива леве стране врата, крвног подлива левог кука, крвног подлива леве надланице и крвног подлива у пределу левог ручног зглоба, чиме је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези став 1. КЗ и то како објективна, која се односе на предузете радње окривљеног односно да је на описани начин применом насиља и дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице—свог сина, оштећеног малолетног ББ, а тако и субјективна обележја односно да је окривљени био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

Дакле, како из чињеничног описа кривичног дела означеног у изреци побијане правноснажне пресуде јасно произлази да је окривљени на начин ближе описан у изреци пресуде применом насиља и дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице—свог сина, то је, по оцени Врховног суда, за постојање кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, довољно да је радња извршења предузета само једном, имајући при томе у виду да окривљени критичном приликом није нанео само један ударац оштећеном већ неколико и то на разним местима, по глави и телу.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама

учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић